8ste JAARGANG. CURACAO DEN 11n. JULI 1891. N° 393

# AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

*Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.*
*Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.*
*Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—*
*Afzonderlijke nummers fl. 0,25.*
*Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.*

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

*E Courant aki ta sali toer dia Sabra.*
*Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.*
*Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.*
*Un number só fl. 0,25.*
*Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.*

## DE SCHOOLKWESTIE IN N.-AMERIKA.

Ook de Vereenigde Staten hebben hun schoolkwestie, zoo goed als ieder ander land, en de strijd hierover neemt met den dag grooter afmetingen aan. De partij, die aldaar het roer in handen heeft, is er klaarblijkelijk op uit, om in de Vereenigde Staten het bijzonder onderwijs en de parochiale scholen te onderdrukken. In verscheidene staten zijn er reeds besluiten in dien zin genomen, onder andere in Illinois en Wisconsin. Wij zullen wel niet behoeven te zeggen, dat de Katholieke bisschoppen in die gewesten zich krachtig tegen zulk een dwang, het Katholiek geweten aangedaan, verzetten. Onbeschroomd komen zij tegen de wet op, die zij onrechtvaardig noemen, wijl zij zich in de heilige en onvervreemdbare rechten der ouders inmengt. Wanneer iemand, wie ook, de Staat niet uitgezonderd, aan de ouders dat recht (de godsdienstige opvoeding der kinderen) outnemen of zich daarin mengen wilde, zou hij een der eerste grondslagen der natuurlijke orde aanranden. "Inderdaad", aldus luiden de woorden dier kerkvoogden, " wij kennen den Staat het recht niet toe, de kinderen van die ouders op te voeden, die het zelf kunnen, of willen doen. Willen ouders de uitoefening van dat recht op den Staat overdragen, zoo als zij, die hun kinderen naar de staatsscholen zenden, dan handelt de Staat alleen krachtens de hem overgedragen volmacht, als hun agent en gevolmachtigde, niet als een macht, die boven hen staat, maar slechts hen vertegenwoordigende. Wanneer andere ouders en zoo zijn er duizenden en duizenden, de uitoefening van hun recht niet verkiezen over te dragen, dan hebben zij het recht dit aan zich te houden". Daar nu de katholieke ouders aan hun kinderen eene opvoeding geven, die den Staat niet alleen niet benadeelt; maar zijn welvaart juist bevordert, behooren hunne scholen door de bemoeiingen van den Staat niet te worden lastig gevallen.

Opmerkelijk is hetgeen zij ten slotte aan hun betoog toevoegen: "Nimmer hebben wij een cent hulp van den Staat voor onze scholen ontvangen; maar willen ook geen inmenging van den Staat dulden ... wij hebben alle vertrouwen, dat niet alleen de Katholieke kiesgerechtigden, maar ook alle voorstanders van de ouderlijke rechten voor de herroeping van deze wet zullen stemmen." Dat dit schrijven zijn uitwerking niet zal missen, kunnen wij gerust aannemen.

Ook bij andere gelegenheden hebben de Amerikaansche bisschoppen reeds jaren lang de ongeschiktheid der godsdienstlooze scholen voor een godsdienstige opvoeding der kinderen aangetoond en de oprichting van katholieke scholen aanbevolen.

De hoogwaardige bisschop Quaid van Rochester heeft over de godsdienstlooze school in 1871 drie voordrachten gehouden, die later als brochuren het licht hebben gezien. Zij zijn ook daarom zeer verdienstelijk, wijl er zoovele gezaghebbende protestanten tegen dit stelsel worden aangehaald.

"Het "*Journal of commerce*, aldus schrijft hij, te New-York was voor een dertigtal jaren een der machtigste en hevigste tegenstanders, toen de katholieken hun rechten in zake het onderwijs handhaafden; doch in Mei 1870 schreef hetzelfde invloedrijke blad: "zonder de medewerking van den godsdienst kan de jeugd onmogelijk degelijk opgeleid worden in eenig vak van het onderwijs; een school zonder godsdienst is niets dan een kweekschool voor het heidendom. Het is ijdele praat, wanneer men beweert, dat aardrijkskunde, wiskunde, grammatica, geschiedenis en plantenkunde als wetenschappen onderwezen kunnen worden, zonder dat er een godsdienst, of zij waar of valsch is, bij te pas komt en dat aan al deze kennissen hare wijding te huis kan gegeven worden of in de kerk, die met schoollokaal niet hebben te maken."

„Neen, juist in het gewone onderwijs, zegt Dr. Anderson, een der eerste mannen onder de Baptisten in de Vereenigde Staten en Voorzitter der universiteit van Rochester — ligt voor den christelijken onderwijzer zijn grootste kracht, en wanneer een christelijke onderwijzer aan zijn onderwijs de kleur van zijn godsdienstig geloof geeft, dan zal dit met den niet christelijken onderwijzer hetzelfde geval zijn. Indien evenwel een onderwijzer belooft, dat hij een dergelijken [godsdienstigen] invloed niet wil uitoefenen, dan zal óf hij zijn woord niet houden, óf zijn onderwijs zal weinig beteekenen. Daarom behooren ouders, die hun kinderen in de christelijke grondbeginselen willen doen opvoeden, hen aan oprechte, christelijke onderwijzers toe te vertrouwen. Over het algemeen behoort het einddoel eener christelijke school van dat eener christelijke Kerk niet afgezonderd te zijn."

Dit nu is het doel niet, dat de zoogenaamde vrije school beoogt, en daarom levert deze school geen christelijke vruchten op. Een ander getuigenis van denzelfden prelaat bevestigt ons dit.

Den 15 April 1871 kwamen de Baptisten van de Zuidelijke staten bijeen te Manon in Alabama; er waren afgevaardigden van verschillende staten bijeen en de geheele vergadering verklaarde zich voor de godsdienstige school, wanneer zij niet wilden ten gronde gaan. De sprekers beweerden, „dat het stelsel der staatsscholen tot ongeloof leidt" en „dat de eenige hoop gelegen was in een christelijke opvoeding in hun eigen scholen."

De protestantsche mannen van gezag spreken in deze zaak hetzelfde gevoelen uit, wat de Paus in zijne encyclieken, Pius IX in zijn Syllabus, de bisschoppen in hun herderlijke brieven en concilies, vooral de Amerikaansche, de katholieke journalisten, en onder deze de grootste wijsgeer en denker van dit land, Dr. Brownson verklaard hebben, dat elke opvoeding godsdienstig behoort te zijn. De Christelijke onderwijzer behoort een Christelijken toon aan zijn onderricht te geven, aldus zeggen deze niet-katholieken, zooals de ongeloovige zijn ongeloof bij het onderwijs laat doorschemeren. Zeer natuurlijk! Menigeen zal zich nog wel kunnen herinneren, hoe een leeraar bij zijn onderwijs in de natuurkunde of de geschiedenis b. v. de afstamming van den mensch van apen, of het liberalisme, dat de Staat boven de Kerk staat, duidelijk verkondigde, terwijl een geloovige leeraar van de wonderen der natuur steeds een overgang maakte, om Hem te loven, die alles heeft geschapen.

„Over het algemeen behoort het hoofddoel eener christelijke school van dat eener christelijke Kerk niet wezenlijk verschillend te zijn." De ongeloovigen leeren juist het tegenovergestelde. Zij achten het de roeping van de volksschool het bijgeloof en het geloof aan een andere wereld te dooden. De mensch moet voor zijn einddoel worden opgeleid: wat dit einddoel is, weten zij niet. Zij erkennen dit zelf.

Ook wij Katholieken willen den mensch opgeleid zien voor zijn laatste doel. Doch wij kennen dat doel, wat wij hebben te bereiken. Daarom willen wij onze kinderen ook in ons Katholiek geloof, volgens de leer der Katholieke Kerk en in Katholieke scholen opgevoed zien. Het Katholiek onderwijs biedt den kinderen hetzelfde onderwijs aan, wat op de staatsscholen gegeven wordt; maar ook nog iets anders, dat zij daar niet vinden. Er is ook geen tegenspraak gelegen in goed Katholiek en een goed burger of geleerde en degelijk mensch te zijn.

Maar groote tegenspraak zou er in gelegen zijn, wanneer een Katholiek zou zeggen: de scholen zonder God en Godsdienst zijn voor land en volk een noodzakelijkheid, zij alleen kunnen goede burgers vormen; zoo iets toch is met het Katholiek geloof en de leer der Kerk niet te vereenigen.

---

**FEUILLETON.**

# E PASTOR DJE ALDEA

**Descripción histórica di tempoe di dominio francés.**

*Continuación.*

E hoben muger a keda como desesperá.

— " ¡ Nos mester salvéle, Hendrik.. maján, awé nochi mes, si ta posible....
....Ma á mi, mi no por, nó, pa mi esai ta imposible." — i él a cogé su jioe primi asina duroe contra su corazón, koe Hanna a despertá, i sustá él a keda ta mirá su mama den cara, " Nó— Lena a continuá — mi no por........... "

Hendrik, agobiá di amargura, tabata sinti den dje mes e batalja interior koe mester tabata despedazá corazón dje pober esposa i desgraciada mama.

—" ¿ Pakiko bo ta yorá mama ?" Hanna chikitoe a puntréle.

— " ¡ Droemi ketoe noemá !" e mama a respondéle.

— " Nó, nó ; si mamá ta yorá, mi no por droemi ; anto mi també tin di yora.... Mamá, den mi sonjo mi tabata sonjá coe bo ; bo tabata boenita manera un angel i bo tabata hari coe mi.. ¿ Pakiko bo ta yorá awor ?

— " Pasobra bo tio Hendrik ta maloe, Hanna."

—" ¡ Pobercitoe tio !" e jioe dici, i él a cogé Hendrik su manoenan tené.

—" ¡ Droemi ketoe noema. Hanna !" e enfermo dici ; " maján lo mi bira bon, i anto nos lo bolbé bai coeri hungá coe Kiro.... Mirá, ya él a hizá su cabes ariba ta mira bo carinjosamente, afin di confirmá lo ke mi dici .... droemi awor............................ "

— " ¿ I mamá lo no yorá más ?" e jioe a puntrá.

— " ¡ Nó, mi jioe, nó ! e mama a respondé.

— " Antó lo mi droemi, i podiser mi ta mira bo atrobé, mamá, den mi sonjo mes bonita manera awor poco promer mi a despertá."

Hanna a pegá su hermosa cabes contra pechoe di su mama i él a bolbe droemi trankilamente.

¡ Dichoso jioe ! ¡ Ohalá koe esnan koe ta velá, por loebidá manera bo ! ¡ Ma, ay ! Den flor di su edad, hende no ta loebidá liger liger asina. Solamente ora él ta angel manera bo, anto él no conocé amargura, tristeza ta stranjo p' éle, i parcé koe e sentimiento di dolor, di disgusto ta bai kitando únicamente, según nos cabes ta dobla más i más pa tera pa él doená nos un último lugar di reposo, es tá, un tumba......

Nada tabata más dudoso koe esperanza dje anciano *maire* riba convalescencia di Hendrik.

Ja e mes anochi ayí e pober molinero a ser asina fuértemente atacá di calentura, koe tabata privéle di su conocimiento, i ora e atakenan largéle, él tabata tan débil i tan inmovil, koe bo por á toeméle más liger pa un cadáver koe pa un hende biboe.

Delirando él tabata referí toer lo ke a pasá, i aunké su palabranan tabata tan trastorná koe bo no por a formá un bon sentido fô di nan, sin embargo algun di nan a yena alma di Lena coe susto i spantó.

Toer indagación dje *maire*, toer actividad di Husticia pa hayá e autor dje vil atentado a keda infructuosa te na e momento ayí, i según opinión di mayoria di hende, di mihor cos tabata di sperá te ora Hendrik birá bon.

Porfín e momento tan deseado ayí tabata bai acercando, gracias na e atención esmerá i bondadosa koe Lena a dispensá e enfermo, pasobra él por a dedikéle enteramente na cuidá e hoben heridá coe toer trankilidad i libertád posible, visto koe dje dia koe Wouter a tirá riba Hendrik, nan no a bolbé miréle más na e aldea.

Riba súplica di Hendrik, e *maire*, Marten Schippers, a bin visitéle nn anochi i yegando ayí él a cai sintá un banda di cama dje molinero.

Animá di un noble sintimiento, Hendrik no kier a doená ningun información completa riba e atentado cometé contra su persona ; ma si, él a rogá e *maire* di bai denunciá Wouter como e autor dje robo pa kende e Pastor tabata sufriendo.

Marten Schippers a spantá ora él a tendé semehante revelación. Ja ta muchoe tempoe caba, él tabatin un sospecha terrible riba e *Bandido ;* ya ta hopi tempoe caba, él a mira coe mal wowo e continua ausencia di Wouter, koe e viaha aki awor a durá más largoe koe di costumbre—ma semper él tabata busca di sacá e cordamentoe ayí fô di su cabez.

— " ¡ O, Marten ! " — e hoben enfermo dici coe un voz débil — " bai, bai unbê " cerca e honrado Everard i devolvéle atrobé na nos corazón....Mi no por ganjá ; manera bo ta mira aki droemí, acabá i moribundo, dispuesto

## NIEUWSBERICHTEN.

### CURACAO.

*Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:*

Carmen Binet, Juan M. Cortada, Juan Eparaguire 2, Inesia Jandroep, Wiliam Kern, J. Pietersz, Ana Dorothea Rock, Willy Riegels, Mimi van der Dijs, Hery Todd, Rosa de la Torre en Jacob Ziegenmayer.

Aangeteekende stukken.

C. W. Pietersz, H. W. Pietersz, J. A. Pietersz en Maria Rita Ras.

Niet voor verzending vatbaar:

Een drukwerk geadresseerd aan El manco del Lepanto te New York en een dito geadresseerd aan Sr. Director de Fonógrafo — Maracaibo.

### NEDERLAND.

Door de eerste Kamer zijn aangenomen de anti-slavernij-acte, de wet, betreffende de formulieren in verband met het overgaan der Kroon op eene Koningin; met 20 tegen 17 stemmen, het wetsontwerp tot verlenging van den diensttijd voor de militiens te land der lichtingen 1885 en 1886 en der militiens ter zee der lichting 1887, en met 30 tegen 8 stemmen het ontwerp tot verbouwing van het departement van binnenlandsche zaken. De Kamer is daarna uiteengegaan.

— De Koningin had zondag en maandag in lichten graad de koorts. H. M. is thans beter; doch moet nog de kamer houden.

— Naar men van den 30 Juli verneemt, zullen, bij gelegenheid van het bezoek van den Duitschen Keizer hier te lande, over verschillende aanhangige zaken tusschen de Duitsche en de Nederlandsche regeeringen nadere overleggingen plaats hebben. In verband daarmede zal het Ministerie eerst na het vertrek van den Keizer zijn ontslag indienen.

Eene wijziging in het reisplan van den Duitschen Keizer, brengt verschillende veranderingen in de voorloopige plannen te Amsterdam voor de ontvangst ontworpen. Het bezoek aan de hoofdstad zal een dag korter duren, zoodat er minder tijd blijft voor bezoeken en feesten. In de tweede plaats heeft het opnemen van Den Haag en Rotterdam in den reistocht ten gevolge, dat alle plannen, die door de militaire overheid werden gemaakt, weder op losse schroeven staan, om niet aan Den-Haag een groot deel van het garnizoen en aan Rotterdam een deel der mariniers te ontnemen. Wellicht zullen nu, in plaats van grenadiers en jagers, andere regimenten infanterie herwaarts komen.

### BUITENLAND.

**Rome.** — In het Vaticaan is eene gewichtige beslissing genomen. Voortaan worden de leden der gezantschappen slechts benoemd uit de Congregatie voor buitenlandsche aangelegenheden. De candidaten moeten zich aan een schriftelijk en mondeling examen onderwerpen, dat het volgende omvat: algemeen kerkrecht, volkenrecht, kerkelijke geschiedenis (bijzonder wat betreft, de concordaten en de conflicten tusschen de wereldlijke en de kerkelijk macht), Fransche taal en diplomatieke litteratuur. De Paus doet uit de geslaagden de keuze ter benoeming. De bovengenoemde Congregatie is dus de diplomatieke school van den Apostolischen Stoel geworden; dit strookt geheel met de bedoeling des Pausen, die deze veel besproken Congregatie, heeft gesticht.

— Er is te Rome een comité gevormd, hetwelk voorstelt, op 14 Mei 1892, de eerste honderdste verjaring te vieren der geboorte van den onsterflijken paus Pius IX. Z. H. Leo XIII heeft deze grootsche en edele gedachte met zijnen Zegen vereerd. Het comité heeft eene oproeping gezonden aan de Romeinsche katholieken, en 't betuigt tevens, dat al de katholieken van de geheele wereld aan dit feest moeten medewerken, opdat het waarlijk de nagedachtenis waardig zij van den grooten Paus, die gedurende 32 jaren den zetel van Petrus bekleedde. De katholieke journalisten willen te dier gelegenheid een mozaiekbeeld van den H. Franciscus van Sales in de grafkapel der St. Laurens plaatsen. Pius IX verklaarde, op 21 November '77, bij de ontvangst der Italiaansche journalisten, genoemden Heilige tot den patroon der journalisten.

— Naar de *Diritto* verneemt, onderhandelt het Vaticaan met Oostenrijk, om te verkrijgen, dat bij de hernieuwing van het Drievoudig Verbond de onschendbaarheid van Rome als hoofdstad van Italië niet opnieuw gewaarborgd worde. Het verbond zou voorloopig slechts voor een jaar zijn verlengd. Het staat vast, dat, ingeval Italië in oorlog met Frankrijk raakt, Engeland door zijne marine de Italiaansche kust zal beschermen. Italië zal dus geene vijandelijke landing hebben te vreezen, en zich daarvoor te inniger aan het drievoudig verbond kunnen aansluiten.

**Italie.** — De joodsche minister van de schatkist, Luzzati, dringt, in strijd met de wenschen van den minister van eeredienst, Ferrari, er op aan, dat op alle Romeinsche broederschappen en congregaties, zelfs op die, wier inkomsten uitsluitend strekken tot het onderhoud van den eeredienst, de wet-Crispi tot in-bezitneming der goederen van liefdadige instellingen, worde toegepast. Tusschen beide ministers is nu conflict ontstaan, waaruit waarschijnlijk eene ministerieele crisis zal geboren worden. Om dit gevaar te bezweren, heeft de premier, markies di Rudini, de zaak in den staatsraad aanhangig gemaakt.

— In afwijking met de gewoonte, die sedert Crispi's beheer bestond, om de erkenning der bisschoppen van zg. koninklijk patronaat zoolang mogelijk uit te stellen, heeft het gouvernement de vorige week alle door den Paus benoemde Kerkvorsten het exequatur verleend.

**Duitschland.** — In den landdag is het groote debat over de graanrechten-quæstie geëindigd met de verwerping van het voorstel Rickert, met 223 tegen slechts 20 stemmen. Er is geen nood, dat heeft de Regeering voldoende onderzocht; maar stukken kan ze niet overleggen, want het noemen van namen en personen zou slechts opwinding kunnen te weeg brengen, en die wil de regeering vermijden.

Het Heerenhuis heeft het ontwerp, betreffende de sperrgelder (teruggave aan de Katholieke Kerk van, tijdens den Culturkampf ingehouden tractementen van geestelijken) onveranderd goedgekeurd, gelijk dit door den landdag was aangenomen. Mgr. dr. Köpp, bisschop van Breslau, had een amendement voorgesteld; maar heeft dit ingetrokken.

**Groot-Brittannie.** — In het Lagerhuis heeft de griffier geweigerd, eene interpellatie van Cobbs toe te laten over het baccarat-proces, dewijl de naam van den Kroonprins daarin genoemd wordt, hetgeen met de parlementaire gebruiken in strijd is.

Desniettemin werd door Sumers de vraag gesteld, of de minister van oorlog niet voornemens is, maatregelen te nemen tegenover de personen, die in het baccarat-geval beschuldigd werden de militaire reglementen overtreden te hebben. Minister Staphone antwoordde, dat sir William Gordon Cumming de grootste overtreder is geweest, door de zaak niet aan het oordeel zijner superieuren te onderwerpen. De minister zegt, door den Prins van Wales gemachtigd te zijn, te verklaren, dat deze erkent eene fout begaan te hebben, door niet terstond Cumming gezegd te hebben, dat hij zijn chef over het geval moest laten oordeelen. De minister voegde er echter bij, dat hij den tegenzin van den Prins begrijpen kan, om iets te doen, waardoor de loopbaan van zijn vriend Cumming voorgoed gebroken zou worden. De zaak was hiermede afgehandeld.

— De staatscourant bevat het besluit, waarbij Gordon Cumming (onlangs overtuigd van valsch gespeeld te hebben) van de legerlijst wordt geschrapt.

— De groote werkstaking van waschvrouwen in Fulham, Kilburn, Hamersmith en andere West-Londensche voorsteden is aangevangen. Zij verlangen een werkdag van 8 uren en 3½ sh. per dag. Drie honderd werkstaaksters vielen de waschhuizen te Kilburn aan, en trachten de waschmeisjes over te halen, zich bij haar aan te sluiten. Waar dit mislukte, werden de ruiten verbrijzeld. Eene versterkte politiemacht bewaakt de waschhuizen, maar werd uitgejouwd.

— Het Britsche gouvernement in Voor-Indië is voornemens, met kracht het Hindoesch gebruik tegen te gaan van de kinder-huwelijken, dat tot zooveel ellende aanleiding geeft. Eene weduwe mag, volgens de Brahmaansche leer, niet hertrouwen en is in ieders oog een voorwerp van schande. Dewijl er nu het gebruik bestaat, de kinderen reeds in hun prille jeugd in naam uit te huwelijken, en in jeugdigen leeftijd de sterfte steeds het meeste is, bestaan er een ontzaggelijk getal weduwen, die van alle aanraking met de maatschappij zijn buiten gesloten. Er zijn niet minder dan 21 millioen weduwen waaronder 200,000 van 10 tot 14 jaar en 80,000 beneden de negen jaar. Evenals de Engelsche er in geslaagd zijn, het afschuwelijk gebruik uit te roeien, dat de overlevende weduwe met het lijk van haar man moest verbrand worden, hopen zij ook aan de kinder-huwelijken een einde te maken.

**Frankrijk.** — Het wetsontwerp tot onteigening van de kerk van het H. Hart, wordt door *La Justice* verdedigd en door *l'Observateur français* eene „wettige rooverij" genoemd. *Le Siècle, La France, Les Débats, La Presse, Le National* en andere keuren het voorstel af, om verschillende redenen.

— De parlementaire commissie voor de arbeidersquæstie heeft bepaald, dat de arbeidsdag van tien uren van toepassing zal zijn voor de werklieden bij de kleine zoowel als bij de groote nijverheid; alzoo niet enkel voor de werklieden in fabrieken, enz., maar in het algemeen voor alle werklieden. Wat nachtelijken arbeid betreft, de commissie heeft bepaald, dat deze toegelaten blijft voor volwassen werklieden.

— Mgr. Freppel, de leider der clericalen in de Kamer, is weer hersteld. De Bisschop heeft zijne werkzaamheden weer hervat.

— Kardinaal Lavigerie heeft te Tunis, den bouw ondernomen van eene Kathedrale kerk, die aan den H. Vincentius van Paulo zal zijn toegewijd. Men weet, dat deze Heilige gedurende twee jaren slaaf is geweest in dit gedeelte van Afrika. Voortdurend worden in Marokko nog slavenmarkten gehouden, en dat met de meeste brutaliteit in de havensteden zelve, onder de oogen van de Europeesche commandanten, die met hunne schepen in de havens liggen. In den loop der maand April zijn over de 200 slaven aldus in het openbaar verkocht.

— De glorie van den beroemden Kanselredenaar, Pater Monsabré, die twintig jaren lang een uitgelezen schaar van toehoorders in de Notre Dame te Parijs boeide en stichtte, is nog niet ondergegaan. Kort geleden leidde hij een *Tridium* te Lyon bij gelegenheid eener feestviering van het Genootschap tot Voortplanting des Geloofs. Men zou gedacht hebben, zegt een ooggetuige, weer in 1844 ver.

---

na comparece cada instaute delanti huicio di Dios...... I sin embargo ¡ki terrible ta pa mi boca di haci semehante acusación! Un mes sanger ta coeri den vena di Wouter i den di mi; él ta esposo di Lena, tata desgraciado di Hanna ......................"

E anciano tabata yorá. El a cogé manoe flacoe dje hoben primi i cabá él a sali bai liger ayí fô. ¡E misterio a bini na clá! maske Hendrik no kier a haci un revelación completa, Wouter tabata na vista dje *maire* culpable di toer e crimenan cometé. El també, Marten, tabata compadecé Lena den su corazón—ma él mester a yená su deber, i den cumplimiento di su obligación, él no a largá nada influenciá hamás riba dj'éle.

Su manecé tra merdia, Hanna, coe un dulce sonrisa riba su cara i un macutoe yen di blomchi, a camná yega cerca cama di Hendrik despertéle fo di sonjo.

E hoben enfermo no tabata un hende di un fini sentimiento poética; ma sin embargo, den e medio simple koe Hanna a empleá pa haciéle dichoso, tabatin algo di extraordinario p' éle.

Flor tabata haci Hanna feliz — e jioe mester a keré també koe flor lo a haci e amargura di riba Hendrik su cara desaparecé i doenéle su salud atrobé.

Ta p'esai e muchá a keda admirá ta contemplá e hoben molinero, ora él a mirá lágrima na su wowo, i coe un vocecita sonora él a puntréle: "¿ pakiko bo ta yora awor, tio Hendrik?.. ¡Ai, mi a keré di haci bo asina dichoso!"

— "No ta nada, Hanna"; e enfermo a respondé secando su cara. "Mi ta yorá, pasobra.........................."

El no a continuá papia.

Hendrik tabata cordá riba tata dje jioe koe él, impulsá pa un sentimiento di deber, mester a denunciá. E jioe ayí koe kier haciéle dichoso awor, lo reprochéle un dia, koe t'éle a entregá su tata pa ser vergonzá i castigá. El tabata deplorá e criatura, e mama, su mes persona, i sin embargo den su corazón tabatin un voz koe tabata sofocá toer otro den su pecho, es tá, voz di husticia.

Hanna, mirando Hendrik tá yora, a largá toer e blomchinan kitá cai; ma un sonrisa i un zoenchi dje enfermo a bolbé doenéle ánimo; él a recogé nan toer atrobé i hasta él a subi huntoe coe Kiro riba cama cerca su tío, i ayí e cachó i e sobrinita a keda ta bolté coe otro.

Afortunadamente koe ya e enfermo a bira hopi mihor, hasta koe él mes por a hungá un poco coe Hanna i Kiro.

Sin embargo él no por a loebidá e sentimiento doloroso koe a yená su corazón, mirando Hanna, i más di un bê, mientras Hanna tabata hari duroe, i e cachó ta gritá, su pecho tabata suspirá tristemente.

Mirando e jioe ayí awor su delanti, coe su krulnan pretoe, su wowonan ta briljá, su cara bonitoe formá — tabata figuréle Lena den su promer huventud i nan dos hungando coe otro de nan infancia. Ma den e mes wowonan hermoso, tabata parcéle di ta mirá, apesar dje sonrisa infantil, e mirada di reproche koe Lena lo tira un dia riba dj'éle, ora él a haya sabi koe t'éle a denunciá tata di su jioe.

Den un dje momentonan ayí, Hendrik, como un desesperado, a tapá su cara coe su dos manoe, i yorando él dici:

— "¡Lena, Lena!......................"

— "¡Atá mi aki!" e hoben mama contesté; ma nó coe un voz dulce i carinjosa manera di costumbre; tono di su voz tabata fuerte i severo.

Ora Hendrik, spantá, a largá su manoenan zak fô di su cara, él a mirá Lena pará delanti di su cama, pálida i coe su wowonan hanchoe habri.

— "¡Bo ta yamá mi!" e hoben mama a continuá coe e mes tono. "¿ Acaso ta voz di bo conciencia a despertá caba den bo?.... O, bo a vinga bo terriblemente, "Lena a gritá ta yorá awor i él a halá Hanna chiquitoe trecé cerca dj'éle. "¡ Bam mi jioe, bam aki fô! e cas aki a bira un maldición pa nos."

— "¡ Lena! ¿ta ki falta bo?" Hendrik a interrumpiéle. "¿ Bo ta papia dje acusación?" ..........................

"Sí, dje acusación, koe lo haci mi bira viudá; koe lo costá mi vida i koe lo cargá mi jioe coe oprobio i verguenza.... Bo no por nengá más; e *maire* dje aldea aki a bai ayera mainta temprau bai doena parti, i él a bisa koe ta bó, ta bó a traicioná Wouter.... ¡O mi jioe, mi jioe! Bo tata lo matá bo mama"..........................

*El ta continuá*

plaatst te zijn, toen de beroemde Dominicaan Lacordaire zijn wegslepende Conferentiën hield over Jezus Christus. Onder de duizenden, die Pater Monsabré gingen hooren, merkte men op baron Berge, gouverneur van Lyon, verscheidene generaals, advocaten, staatslieden en geleerden en meer dan duizend priesters, terwijl kardinaal Toulon, aartsbisschop van Lyon voorzat.

In sierlijke taal zette hij voor de geestdriftige menigte de geschiedenis en de hoopvolle toekomst van het Genootschap uiteen en wees op menige nuttige les, die uit dat Werk te trekken is.

**Belgie.** — Volgens de *Hainaut*, hebben de vrouwen der arbeidstakende mijnwerkers te Courcelles, bij Charleroi, in eene, in de open lucht gehouden bijeenkomst besloten, eendrachtig hare mannen te verlaten, indien dezen er niet in toestemden, den volgenden dag den arbeid te hervatten. De mijnwerkers hebben terstond de vlag gestreken, en tevens beloofd, alleen 's zondags de herberg te bezoeken, en om 9 uren thuis te zijn. De vrouwen behouden zich het recht voor, hen anders te komen halen.

— De metaalfabrieken Cockerill hebben bestellingen gekregen voor het maken van een spoorweg in Aziatisch-Turkije. Het werk mag twee honderd millioen gulden kosten en moet in 5 jaren voltooid zijn.

— Binnenkort vertrekken verscheidene Belgische Witte Paters naar den Congo. Volgens den wensch van den Paus en van koning Leopold, heeft kardinaal Lavigerie besloten, dat alle Belgen, die in zijne congregatie treden, voortaan uitsluitend voor de missiën in den Congo-Staat zullen bestemd worden. De Paters wilde aan den Boven-Congo, midden in de heidensche streken, een christelijk middelpunt stichten, dat, ter nagedachtenis van den België te vroeg ontvallen Troonopvolger, Baudouinville zal genoemd worden.

**Spanje.** — De Senaat heeft, bij de beraadslaging over de arbeidswet, een amendement der bisschoppen goedgekeurd, waarbij, evenals de zondagsrust, de rust op de katholieken feestdagen verplichtend wordt steld. De Senaat heeft daarna de wet in haar geheel aangenomen.

**Portugal.**— Dalmeida heeft als hoofdmotief van zijn voorstel tot verkoop van Mozambique aangegeven, dat Portugal te veel koloniën heeft voor een goed beheer. Mozambique kost nu reeds jaarlijks bijna een half millioen pd. st. meer dan het opbrengt, welk tekort belangrijk moet toenemen, nu Portugal verplicht is, straatwegen aan te leggen en de politiemacht te vermeerderen. De aanleg van den Pungwee-spoorweg alleen zal 1,300,000 pd. st. kosten, en dat alles, opdat de Engelsche fabrikanten Mozambique zullen overstroomen.

**Rusland.**—De engelsche consul-generaal te Odessa, bericht, dat de joden-emigratie overdreven wordt voortgesteld. De eenige emigratie van beteekenis van joden, die het in Rusland niet langer kunnen uithouden, geschiedt naar Turkije. Anderen gaan rechtstreeks naar Amerika over Rotterdam of Hamburg; maar betrekkelijk weinigen trekken naar Engeland.

— Rusland is begiftigd met eene nieuwe legerwet, krachtens welke de Russische strijdmacht binnen korten tijd driemaal sterker in getal zal zijn dan het Duitsche leger.

**Turkije.**- De cholera heerscht in Abyssinië zóó geweldig, dat eene paniek onder de bevolking is ontstaan. Duizenden vluchtelingen trachten naar Mossowah te komen; maar worden door de Italiaansche bezetting niet toegelaten. De ongelukkigen kampeeren derhalve onder den blooten hemel en zijn aan de vreeselijkste ellende prijs gegeven, Dagelijks komen honderden sterfgevallen voor en, hoewel de gloeiende zonnestralen de lijken binnen een etmaal geheel doen verdrogen en tot mummies maken, dringt de lijklucht tot in de stad door en maakt het verblijf aldaar onhoudbaar.

**Oostenrijk.**— Oostenrijk heeft dit jaar het voorrecht, dat zijne begrooting sluit met een overschot van ruim drie en een half millioen. Het is de mooiste begrooting sedert de grondwet er werd ingevoerd.

**Zwitserland.**—Een ontzettend spoorweg-ongeluk heeft bij Bazel plaats gehad. Het was een personentrein van den Jura-spoorweg, die uit Bazel vertrok en ten 2 ure 26 min. te Mönchenstein zou aankomen. De trein was overvol; te Möchenstein had een zangersfeest plaats; de leden van het „Baseler Gesangverein" en van den „ Baseler Sangerbund" waren in den trein, met eene menigte andere zondags-en pleizierreizigers. Toen de trein in volle vaart even vóór Mönchenstein over de Birsbrug ging, stortte deze in op het oogenblik, dat de twee locomotieven ongeveer halverwege de brug waren. De brug was van gegoten ijzer en ongeveer 25 M. lang; zij rustte op twee pijlers aan de uiteinden, zonder pijler in het midden. Geheele familiën zijn vreeslijk getroffen. In de opeengehoopte massa brokstukken vond men de ongelukkigen levend ineengeperst. Velen zijn blijkbaar daardoor gestikt. Onder de gewonden was er een, die 7 uren lang in een verbrijzelden waggon beklemd zat en gedurende dien tijd af en toe met cognac en wijn gelaafd werd. Toen hij eindelijk, nadat hem een voet was afgezet, bevrijd was, stierf de ongelukkige. Een ander kreeg morphine-inspuitingen door de reten van den waggon heen. Maandagmorgen bevrijdde men nog eene levende vrouw met een dooden knaap in de armen.

Vreeslijk is de aanblik van het tooneel der ramp. Een warboel van puinen steekt boven het water der rivier uit; langs alle kanten liggen stukken van rijtuigen, wielen, kussens,balken en splinters. Een schreeuwend contrast tegen dit tooneel van jammer bood Mönchenstein aan; het dorp was overal met vlaggen en bloemen versierd. Nauwelijks was het zangersfeest begonnen, of het werd onderbroken door het snijdend hulpgeschreeuw der slachtoffers aan de brug op de Birs. Bij de herkenning der lijken hadden vreeslijke tooneelen plaats. Een grijsaard vond onder de dooden zijnen zoon met drie kinderen. De zwaarst getroffene is wel zeker de familie Bubeck. De oude vader ligt doodelijk gewond in het hospitaal, zijne zonen, de bestuurder der nijverheidsschool en een onderwijzer, benevens zijne dochter en zijne nicht, hebben bij de ramp het leven verloren; zijne schoondochter is ook gewond en alleen eene andere nicht is ongedeerd gebleven. De officieele lijst der slachtoffers, alhoewel nog onvolledig, bevat de namen van 80 dooden, 100 gekwetsten en 70 verdwenen personen. Ongeveer 200 lichtgekwetsten worden thuis verzorgd.

**China.**— Tengevolge der vertoogen van de groote Mogendheden tegen de geweldenarijen van het gepeupel, is een keizerlijk manifest uitgevaardigd. De keizer keurt het gebeurde ten sterkste af, en verklaart, dat de aanvallen op vreemdelingen hem groote bezorgdheid veroorzaken. Hij beveelt alle hooggeplaatste ambtenaren, de beweging met kracht te onderdrukken, terwijl de deelnemers aan de jongste onlusten en moorden zonder uitstel onthoofd moeten worden.

**Amerika.** — De president der Unie, Harrison, heeft eene proclamatie uitgevaardigd, waarin hij ter algemeene kennis brengt, dat tusschen de Vereenigde Staten en Engeland eene overeenkomst is gesloten, waarbij tusschen de beide regeeringen de aangelegenheid der robbenvangst in de Behringzee wordt geregeld.

— De Nederl. Koningin-Regentes heeft aan den hr. Morris Coster te New-York, redacteur. van de *New-Amsterdam-Gazette*, haren dank doen betuigen voor de in dat blad voorkomende artikelen en woorden gesproken door den hr. H. B. Roosevelt en anderen van Nederl. afkomst bij de jongste samenkomst der "Holland Society," in al welke zulk eene warme gehechtheid aan de Koningin en de Koningin-Regentes, naar aanleiding van het overlijden van den Koning, is uitgesproken.

— Een Japansch professor, zoo bericht het te Chicago verschijnend blad *De Nederlander*, had bij het tentoonstellings-bestuur een terrein van twee honderd voet in het vierkant aangevraagd "voor het vertoonen van de werking van aardbevingen." Men heeft echter voor die merkwaardigheid bedankt. Onder de merkwaardigheden, die op de tentoonstelling te zien zullen zijn, is ook het kruisbeeld, dat Columbus bij zich had, toen hij Amerika ontdekte. Het is tegenwoordig in het bezit van mevr. Hefferman te Durango.

— De republikeinen in Ohio, hebben Mackinley, den beruchten tarief-wet-man, tot Gouverneur gekozen. Een brief van den minister van financiën werd in dezelfde vergadering voorgelezen, waarin deze met warmte den dubbelen standaard aanbeval.

—Parnell krijgt het hier hard te verantwoorden. Ook de Amerikaansche leden van den Ierschen bond scheiden zich van hem af. De president stelt in een schrijven Parnell aansprakelijk voor hetgeen de pachters in Ierland lijden. Hij beschuldigt hem de fondsen achter te houden, hem gezonden om den nood dier ongelukkigen te lenigen, om met deze middelen zijne stelling te behouden. Hij verwijt Parnell geen gevolg te gegeven te hebben aan zijn voorstel, om zijn mandaat ter beschikking der kiezers te stellen. Verklaard wordt, dat de leiding der Iersche zaken behoort aan de meerderheid der Iersche leden, die geen partijgangers, noch van Mac Donald, noch van een ander hoofd moet wezen. De belangen van Ierland staan te hoog dan dat een man die mag beheerschen. Aan het einde van dit adres wordt eene oproeping gedaan voor gelden, om bij de volgende verkiezingen de homerule-partij te steunen.

— In Canada zijn groote uitgestrektheden woods, aan beide zijden van de St. Laurensrivier door brand vernield. De vaart op de rivier was onmogelijk tengevolge van den dikken rook. De vlammen strekten zich op den noordelijken oever over eene lengte van 200 mijlen uit. Geheele dorpen zijn afgebrand en honderden bewoners van het platteland zijn van alles beroofd en komen in de steden vluchten; de Chapman spoorweg is vernield en op den St. John-spoorweg is de dienst gestaakt. Tusschen Baudet en het station Magcignac, een afstand van 60 mijlen, is geen levend wezen of plant meer te bespeuren, en in de nabijheid van North-Andrews vonden eenige personen den dood in de vuurzee.

## NOTICIANAN DI CABEL.

*Recibí dia 3 Julio.*

**Paris.**— Ayera tabatin un conferencia den ministronan di Husticia, di Interior i di mihor abogadonan riba e asunto di persecución di Compañía di Panamá. E abogadonan ta di opinion koe no mester sigi e causa, ma e ministronan ta keré, koe Lesseps mester comparecé delanti di tribunal pa calmá opinion pública. Lesseps a cai maloe.

Diputado Laur a puntra Gobierno riba morto di Rigaud na Haiti. Meimei di aplauso, ministro a contestá, i Cámara a pasá na orden di dia.

**Londres.**—Escuadra inglés, bao di mando di príncipe di Wales i di duque di Clarence, a sali bai contrá escuadra alemán pa recibi emperador Wilhelm.

- Binti barcoe di guerra di diferente nacion a yegá Tangschiéng [China] Nan ta bisa koe francesnan lo rompe fuego, pasobra gran número dje victimanan ta francés.

**New-York.**— Paz ta restablecé na república argentina; gobierno a sofocá e revolucion koe a reventá na dos provincia.

*5 di Julio.*

**Paris.**— Cámara di Diputadonan a vota otro derecho nobo riba binja i cervéz.

**Londres.**— Obisponan di Irlanda a resolvé den un conferencia, koe Mr. Parnell no ta digno di ser gefe djé partido irlandés.

**Roma.**— Riba interpelacion hací den Cámara na ministro de Rudini tocante e triple alianza, él a manifestá koe Italia ta obligá di tenéle duroe, pasobra él ta único medio pa conservá paz europea. Radicalnan, instigá pa diputado Martini, a provocá un escena koe a causa masjá escándalo i bringamentoe bao di diputadonan, di modo koe ta ministronan solamente a keda sintá na nan lugar. President a suspendé sesion.

**Berlin.**— Un tempoe pisá a destruí masjá cas na Prusia [Rhenania]

**New-York.**— Revolucionarionan chileno a ocupa Huasco. Nan ta bisa koe bien pronto lo tin masjá batalja.

**Londres.**— Tin nobo koe príncipe Victor Napoleón lo bai visitá Emperador Wilhelm, i riba esai, courantnan francés ta atacá e príncipe masjá pisá.

*6 di Julio.*

**Paris.**— Nan ta bisa koe Czar lo celebrá su boda di plata na San Petersburgo i no na Dinamarca, pa demoestrá su malcontentoe riba renovacion djé triple alianza.

Un telegrama di Roma ta bisa koe Papa a doená orden di halzá derechonan di Iglesia riba matrimonio, den toer tera católica. (*Ta klaar, koe aki no tien cuestion di drechoe di placa, ma di un drechoe spiritual* (CANÓNICO), *koe den teranan católico mas parti nan a disconocé* ).

**Londres.**— La reina a recibi emperador i emperatriz di Alemania na Windsor.

Noticia di Rusia ta bisa koe cosecha lo ta mitar di lo ke nan a haja anja pasá. Gobierno ruso a resolvé di stop exportacion.

Mr. Parnell no a logra den e campanja electoral.

**New-York.** — Ministro ingles ta nenga di reconocé e revolucionarionan chileno.

*7 Julio.*

**Paris.**— Masjá courant ta pidi pa stop e causa contra Lesseps pa consideracion di su servicionan hací na Canal di Suez.

President Carnot a visita e casnan di obrero na Belleville i él a parti premio pa muchanan di school. El tabata recibi coe entusiasmo.

Valornan ruso a sufri un gran rebaha na Paris, Londres i Berlin pa motiboe dje rumornan koe Rusia su cosecha ta maloe.

**Londres.**— Na consecuencia dje incendio abordo di *City of Richmond*, parlamento ta ocupá ta tratá riba e cuestion di barcamentoe di cos koe por pegá candela abordo di barcoenan koe ta hiba pasagero.

Jioe mayor di Gladstone a moeri.

La reina i príncipe di Wales a mandéle telegrama di condolencia.

**Madrid.** — Durante debate den parlamento riba asuntonan colonial, Canovas a censurá violentamente e partidarionan di autonomía di Cuba i Porto Rico. El a manifestá koe ya e habitantenan dje colonianan no tin confianza den gobierno spanjo, lo no bini ningun reforma di importancia. E discurso ayí a causá masjá impresion bao di liberalnan.

Courantnan ta bisa koe Canovas ta demoestra inquietud pa cubanonan. Dia vierna masjá miembro republicano di influencia lo contesta e discurso dje promer ministro.

*8 Julio.*

**Paris.**— Un telegrama di Copenhaga ta participá koe rei di Dinamarca a doená un comementoe pa oficialidad dje escuadra francés i koe él a condecorá e almirante francés.

**Londres.**—E emperador alemán i la reina Victoria lo asistí na casamentoe di princesa Luisa di Holstein coe príncipe di Anhalt.

- E vapor inglés *Danholme* a zink den Canal; 17 hende a hogá.

**Madrid.**— Grippe (influenza) ta bai plamando na Spanja; na Toledo sô tabatin 1400 caso.

*9 Julio.*

**Paris.**— Según noticia di Viena, emperador di Austria a firmá e renovacion dje triple alianza.

E estadonán koe a firmá e tratado di Bruselas pa kita esclavitud, a mandéle pa otro estadonan pa suplicá nan cooperación. Nan ta bisa koe Estados Unidos a nengá di drenta e Convención ayí, pasobra Gabinete di Washington ta di opinión, koe nacionan europea no tin derecho di tin territorio africano.

**Londres.**—Emperador Wilhelm a asistí na un comementoe koe la reina Victoria a doena na Windsor; él a presenciá també maniobranan di guardia di honor.

Sir Baldewin Walker a cerrá, na Newfoundland, 60 depósito di langosta (kreeft); esai a toemá lugar riba súplica di Francia, afin koe e tratado sea estrictamente cumplí.

Nan ta bisa koe lord Salisbury lo cooperá pa Inglaterra drentá e triple alianza.

**Madrid.** — Na contestación riba lo ke e diputado republicano, Labra, a papia, ministro Canovas a haci un discurso suplicando reconciliación den política colonial.

**New-York.**— E revolucionarionan chileno ta spera di apoderá nan di Santiago, después koe nan a caba soetá tropanan di Balmaceda.

## ADVERTENTIEN.



## TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

## NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

| 1891. | Philadelphia | Caracas. | Veneznel. | Philadelphia | Caracas. | Venezuela. |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Vertrekt van NEW YORK.... | Mei 29 | Juni 10 | Juni 20 | Juli 1 | Juli 11 | Juli 22 |
| Komt aan te CURAÇAO .... | Juni 5 | „ 16 | „ 26 | „ 8 | „ 17 | „ 28 |
| Vertrekt van „ .... | „ 6 | „ 17 | „ 27 | „ 9 | „ 18 | „ 29 |
| Komt aan te PTO. CABELLO | „ 7 | „ 18 | „ 28 | „ 9 | „ 19 | „ 30 |
| Vertrekt van „ | „ 8 | „ 18 | „ 29 | „ 10 | „ 20 | „ 30 |
| Komt aan te LA GUAYRA.. | „ 9 | „ 19 | „ 30 | „ 11 | „ 21 | „ 31 |
| Vertrekt van „ .. | „ 12 | „ 23 | Juli 4 | „ 14 | „ 24 | Aug. 5 |
| Komt aan te PTO. CABELLO | „ 13 | „ 24 | „ 5 | „ 15 | „ 25 | „ 6 |
| Vertrekt van „ | „ 13 | „ 24 | „ 6 | „ 15 | „ 25 | „ 6 |
| Komt aan te CURAÇAO .... | „ 14 | „ 25 | „ 7 | „ 16 | „ 26 | „ 7 |
| Vertrekt van „ .... | „ 16 | „ 26 | „ 8 | „ 17 | „ 28 | „ 8 |
| doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen. | „ 17 | „ 27 | „ 9 | „ 18 | „ 29 | „ 9 |
| Komt aan te NEW-YORK.. | „ 24 | Juli 3 | „ 15 | „ 25 | Aug. 4 | „ 15 |

## Stoomschip Maracaibo.

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Vertrekt van CURAÇAO.... | Juni 17 | Juni 27 | Juli 9 | Juli 18 | Juli 29 | Aug. 9 |
| Komt aan te MARACAIBO.... | 18 | 28 | 10 | 19 | 30 | 10 |
| Vertrekt van „ .... | 23 | Juli 5 | 15 | 25 | Aug. 6 | 15 |
| Komt aan te CURAÇAO...... | 24 | 6 | 16 | 26 | 7 | 16 |

## Stoomschip Mérida.

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Vertrekt van CURAÇAO.... | Juni 17 | Juni 27 | Juli 9 | Juli 18 | Juli 29 | Aug. 9 |
| Komt aan te CORO.......... | 18 | 28 | 10 | 19 | 30 | 10 |
| Vertrekt van „ .......... | 25 | Juli 6 | 15 | 25 | Aug. 6 | 15 |
| Komt aan te CURAÇAO...... | 26 | 7 | 16 | 26 | 7 | 16 |

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten



... de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.